

6. บทสรุป

ตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ของปี 2552 เป็นต้นมา เศรษฐกิจไทยปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องจาก (1) การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกซึ่งดีกว่าที่คาดไว้ และ (2) แรงสนับสนุนของมาตรการภาครัฐ ทั้งในส่วนของมาตรการการเงินและมาตรการการคลัง โดยการฟื้นตัวขยายวงกว้างมากขึ้น ทั้งในภาคอุตสาหกรรมที่พึ่งพาการส่งออกเป็นหลัก เช่น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ Hard Disk Drive และเครื่องใช้ไฟฟ้า ตลอดจนอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อขายในประเทศ เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม และอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นอกจากนี้ รายได้จากภาคท่องเที่ยวปรับตัวดีขึ้น และรายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้นตามราคาพืชผลโลก ซึ่งการฟื้นตัวของภาคเศรษฐกิจจริงดังกล่าว ส่งผลให้การจ้างงานสูงขึ้นและอยู่ในระดับใกล้เคียงกับช่วงก่อนวิกฤตเพิ่มความเชื่อมั่นของผู้บริโภค และกระตุ้นการใช้จ่ายในส่วนของสินค้าคงทน อาทิ รถยนต์นั่งและรถจักรยานยนต์ สะท้อนถึงภาพรวมของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยที่มีความชัดเจนขึ้น

ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ประเมินว่า เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายตัวได้ต่อเนื่อง โดยในปี 2552 จะหดตัวน้อยกว่าที่ประมาณการไว้ในรายงานฉบับก่อน และในปี 2553 และปี 2554 จะขยายตัวในอัตราที่ใกล้เคียงกับที่เคยประเมินไว้ โดยที่แรงกดดันด้านราคาจะสูงขึ้นเล็กน้อยสอดคล้องกับเศรษฐกิจที่ฟื้นตัว แต่คาดว่าอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานจะยังอยู่ในเป้าหมายที่กำหนด โดยเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 1.25 ต่อปี ยังคงอยู่ในระดับที่เหมาะสมที่จะสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับดังกล่าว ในการประชุมเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2552 และวันที่ 13 มกราคม 2553

อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยโดยรวมยังคงเปราะบาง โดยมีปัจจัยเสี่ยงสำคัญ 3 ประการคือ (1) การที่เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าของไทยอาจฟื้นตัวช้ากว่าที่คาด (2) ปัญหาการเบิกจ่ายงบประมาณที่อาจล่าช้ากว่าที่กำหนดไว้ และ (3) ความไม่แน่นอนและความยืดหยุ่นในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับโครงการลงทุนในเขตมาบตาพุด

ซึ่งจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นและการฟื้นตัวของการลงทุนในภาคเอกชน
ทั้งนี้ หัวใจสำคัญในการบริหารจัดการเศรษฐกิจในช่วงต่อไป จะยังคง
เป็นการสนับสนุนให้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจ โดยเฉพาะกำลังซื้อของ
ภาคเอกชนทั้งด้านการบริโภคและการลงทุน ให้เกิดขึ้นอย่างยั่งยืนโดย
เร็วภายใต้ปัจจัยเสี่ยงทั้งสาม ก่อนที่แรงกระตุ้นจากภาครัฐจะลด
บทบาทลง ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ จะติดตามสถานการณ์เศรษฐกิจ
เสถียรภาพการเงิน ตลอดจนปัจจัยเสี่ยงทั้งภายในและภายนอก
ประเทศอย่างใกล้ชิดต่อไป

สรุปรายงาน “โครงการแลกเปลี่ยนข้อมูลเศรษฐกิจ/ธุรกิจระหว่าง ธพท. และนักธุรกิจ”

ณ วันที่ 30 ธันวาคม 2552

สรุปภาพรวม

จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักธุรกิจ สถาบันและสมาคมธุรกิจในสาขาต่างๆ ทั่วประเทศจำนวน 200 ราย ในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2552^{1/} พบว่า ภาวะธุรกิจโดยรวมปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา สะท้อนจากการผลิตที่ปรับตัวดีขึ้นจากคำสั่งซื้อทั้งในและต่างประเทศ สำหรับการบริโภคมีสัญญาณการฟื้นตัวชัดเจนมากขึ้นสะท้อนจากการบริโภคสินค้าคงทนที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่การลงทุนส่วนใหญ่เป็นการลงทุนเพื่อทดแทนและปรับปรุงประสิทธิภาพ มองไปข้างหน้าผู้ประกอบการคาดว่าภาวะธุรกิจยังคงมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก โดยมีการใช้จ่ายภาครัฐผ่านแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็งเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจ การปรับราคาสินค้าที่ทำได้ยากและปัญหาเสถียรภาพทางการเมืองจะยังเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระยะต่อไป

- การบริโภคภาคเอกชน มีสัญญาณการฟื้นตัวชัดเจนขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา สะท้อนจากการบริโภคสินค้าคงทน (Durable Goods) เช่น รถยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น โดยเป็นผลจากความเชื่อมั่นและรายได้ของผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโดยรวม และการส่งเสริมการขายของผู้ประกอบการ เช่น การจัดงาน Motor Expo และการออกรถยนต์รุ่นใหม่ ส่วนการบริโภคสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นยังคงขยายตัวได้
- การลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสที่ผ่านมา ส่วนหนึ่งจากการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน แต่การลงทุนอื่นๆ ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนเพื่อทดแทนและปรับปรุงประสิทธิภาพมากกว่าการลงทุนใหม่เพื่อขยายการผลิต ทั้งนี้ การตัดสินใจลงทุนขึ้นอยู่กับแนวโน้มของอุปสงค์ อัตราการใช้กำลังการผลิตในปัจจุบัน และระยะเวลาคืนทุนเป็นสำคัญ มองไปข้างหน้า การฟื้นตัวของการลงทุนยังคงมีความเสี่ยงจากต้นทุนการผลิต ความต่อเนื่องของคำสั่งซื้อ ความชัดเจนในการแก้ปัญหาวิกฤตมาตพุดของรัฐบาล รวมทั้งเสถียรภาพของการเมืองภายในประเทศ
- การผลิตและการส่งออก ปรับตัวดีขึ้นตามคำสั่งซื้อจากทั้งในและต่างประเทศ โดยส่วนใหญ่มาจากอุปสงค์ขั้นสุดท้าย (Final Demand) มากกว่าการสะสมสินค้าคงคลัง (Inventory Build-up) ส่วนหนึ่งเป็นผลจากนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ โดยเฉพาะตลาดเกิดใหม่ และเพื่อรองรับอุปสงค์ในช่วงเทศกาลปลายปี ส่งผลให้อุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นหลัก อาทิ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า มีการใช้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้น
- การจ้างงาน ภาวะการจ้างงานโดยรวมยังทรงตัวต่อเนื่อง สะท้อนจากจำนวนแรงงานและชั่วโมงการทำงานล่วงเวลาที่อยู่ในระดับใกล้เคียงกับไตรมาสก่อน ด้านอัตราค่าจ้างทรงตัวอยู่ในระดับใกล้เคียงกับช่วงก่อนวิกฤต ขณะที่ในบางอุตสาหกรรม เช่น อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ และก่อสร้างยังคงมีปัญหาคาราคาซังและแรงงานที่มีทักษะ และปัญหาการเคลื่อนย้ายของแรงงานบางส่วนไปสู่ภาคการเกษตรและภาคบริการในช่วงที่ผ่านมา
- ต้นทุนการค้าเงินธุรกิจและราคา ผู้ประกอบการได้รับแรงกดดันด้านต้นทุนเพิ่มขึ้นจากความผันผวนของราคาน้ำมันและสินค้าโภคภัณฑ์ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ส่วนระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปยังคงทรงตัวจากไตรมาสก่อน เนื่องจากมีการแข่งขันสูงระหว่างผู้ประกอบการ ส่งผลให้ระดับ Margin ลดลง
- สินเชื่อ ความต้องการสินเชื่อของภาคธุรกิจโดยรวมเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากไตรมาสก่อน ทั้งจากธุรกิจขนาดใหญ่และธุรกิจ SMEs ตามการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจและผลของนโยบายกระตุ้นภาครัฐ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับสินเชื่อเพียงพอต่อความต้องการของธุรกิจ ด้านมาตรฐานการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินแก่ภาคธุรกิจทรงตัวใกล้เคียงกับไตรมาสก่อน ในขณะที่ปริมาณสินเชื่อโดยรวมขยายตัวเพิ่มขึ้นจากสินเชื่อภาคครัวเรือนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยและสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์
- ปัจจัยเสี่ยงและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ ได้แก่ ความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจ การปรับราคาสินค้าที่ทำได้ยากเนื่องจากการแข่งขันรุนแรงของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และปัญหาเสถียรภาพทางการเมืองที่อาจส่งผลกระทบต่อเนื่องในการดำเนินนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระยะต่อไป

^{1/} รวมถึงการตอบกลับแบบสำรวจความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการรายเดือน ซึ่งมีการตอบกลับประมาณ 520 รายต่อเดือน